

pobude, predlogi, razmišljanja Sveta za turizem

4. TURISTIČNO SREČANJE VIČANOV BO V PODPEČI

Sestali se bomo v oktobru!

Sestali se bomo torej 8. oktobra popoldan. Sobota bo ta dan v Podpeču pestra. Veliko bo prijetnih dogodkov, prave turistične ponudbe, na voljo veliko dobre kulinarike in izvirnih predmetov, katere hranijo najstarejši prebivalci Podpeči in Preserja.

Podajene pa bo tudi blagajane in barjanski osatji, s katerimi bomo že četrtič zapovrstjo opozorili na urejeno in za turiste tudi urejeno okolje.

MOJCA ČERNE

ZAKAJ TAKO?

Kdo bo poskrbel za turistični dom?

Spor okrog polhograjskega turističnega doma oziroma njegovega zamrznega stanja, počasi postaja že polhograjska folklorja. Pred časom pa so v kraju vložili še petico za okrog 200 podpisov krajanov, s katero zahtevajo ni manj kot da se razveljavi pogodba z najemnikom doma. Krajani, se zlasti pa tamkajšnje turistično društvo, namreč nikakor niso zadovoljni z vzdrževanjem tega gostinsko-turističnega objekta, češ da je le-to vse prej kot vzorno in da je zato dom kraju prej v sramoto, kakor v korist.

»Gospodar ali najemnik preprosto ne izpolnjuje obljube, ki jo je dal,« se jezi Rudolf Strihof v imenu turističnega društva Polhov Gradec, ki je lastnik doma. »Objubil je, da bo pritegnil goste z dobro domačo hrano, a iz tega ni bilo nič. Še več: še za samo zgradbo ne skrbi tako kot bi bilo treba. Stene so močno načete, sanitarije pripadajo in na stehri je vse polno luknj. Letos aprila si je posebna komisija turističnega društva ogledala dom in opozorila najemnika na vse te pomanjkljivosti, a še do danes ni tega popravil. Na sodišču zdaj teče postopek za razveljavo zakupne pogodbe (bili sta že dve razpravi) in vztrajali bomo, da se to doseže. Sam dom je zdaj zaprt. Ne, nimamo prav ni proti najemniku osebno, imamo samo pravi načinu njegovega dela. Prav zato bo naše društvo vztrajalo, da dobi boljšega gospodarja.«

Tako turistično društvo Polhov Gradec. Sam najemnik Ljubomir Čučnik, ki ima v žepu zakupno pogodbo za 15 let, pa se odločno brani: »Le kako naj vlagam v nekaj, če pa me lahko vsak hip

NAŠA ANKETA

Kakšni smo v očeh tujih turistov?

Po poletju, ki je bilo s cenami tako muhasto, kot le malokateri doslej, hkrati pa izjemno bogato s soncem, je napovedovati turistični izkupiček prav tako nezanesljivo, kot je nezanesljivo napovedovati vreme za teden naprej. Ponekod, se zlasti tam, kjer kaže, da bo turistična pogodba ohlajena, si bodo prav gotovo mešali roke, zopet drugod pa se že tolažijo, češ – bo pa drugo leto bolje.

In kako je bilo s turističnim izkupičkom pri nas, v naši občini? So naše turistične drobnice, če jih smemo tako imenovati, pritegnile kaj več turistov, kot prejšnja leta? In kaj je treba v očeh tujih gostov, se izboljšati, popraviti, popeljati, dvigniti na višjo kakovostno raven? Večina tujih turistov o tem pri nas navadno molči, ampak si privoščajo grajo še potem, ko je doma. Ko je za nas praktično že prepozno. Prav zato ugetne biti pričujoča anketa, ki smo jo pripravili med tujimi gosti na različnih koncih naše občine, še toliko zanimivejša.

Antonio Stratič, gostilničar iz Pordenonea, Italija: »Tu v gostilni Kirn v Podpeču sem zdaj prvič. Moram pač reči, da kar dobro kuhajo. Jedli smo gobe z mesom, kar nam Italijanem je posebno tace. Nasploh se mi zdi ta predel tu okoli kar zanimiv, zato bom zagotovo še prišel.«

Alicia Ceccato, gospodinja iz Griffitha, Avstralija: »Sem kaj (v liski vintgar) sem prišla komajda pred kako uro, a že lahko rečem, da je to kar lep in prijeten kraj. Še posebno prijetna se mi zdi reka Ičica s svojimi bistriimi tolinami, najde pa se tudi dovolj prostora za taborjenje.

Antonio Stratič, Alicia Ceccato, Leonard van Ommeren, Howard Foy, Stanislaw Kozietulski

vržejo ven. Z ženo sva si na začetku zelo prizadevala, enkrat sva obnovila tudi fasado na stranišču, a nama tega danes ničče ne prinaša. Pisala sva tudi na vse strani (kar na 7 naslovov) in opozarjala, da je dom v skrajno žalostnem stanju. Tudi tu ni kuhinja, je zdaj res v slabem stanju, slabe so tudi sanitarije, toda resnično ne moreš investirati v nekaj, kar ti potem ne priznajo. Po mojem bi moral za vsa večja popravilna dela na hiši poskrbeti sam lastnik.«

B. VRHOVEC

Trubarjevi domačiji ne manjka gostov

Odkar so pred kakima dvema letoma odprli prenovljeno Trubarjevo spominsko zbirko na Raški, je zanimivi zgodovinski kompleks postal pravcata Meka za vse, ki jih zanima oče naše pisane besede, ali ki kako drugače uživajo ob znamenitih patinah preteklosti.

Ljudje prihajajo semkaj, kot ve povedati oskrbnik muzeja Alojz Žužek, prav od vspevanje iz Nemčije, Francije, Belgije, Švice, celo iz Japonske. Da o domačih obiskovalcih seveda sploh ne govorimo.

»Letos smo še največji obisk zabeležili spomladi, medtem ko je zdaj poteti nekoliko manjši,« pravi Alojz Žužek. »Manj je predvsem organiziranih skupin, posamič pa ljudje še vedno na veliko prihajajo. Zanimivo, večina je prav presenečena, da lahko s tako malo osebja toliko ponudimo. Težave so le pri gostinski ponudbi. Zgodnji mesec je bil to namreč edini odprt lokal ob Škofljici do Ribnice, zato so naše zmogljivosti postale enostavno premajhne. Gostom lahko ponudimo le toplo hrano (v manjših količinah) in še kak priboljšek, prenočišča pa žal ne. Tu si za zdaj pomagamo z gostinjo pri Kaprovi v Sodražici in restavraciji Jelka v Ribnici, ki pa seveda nista preveč pri roki. Čudim se, da se to ukoli ne najdejo dovolj korajzni ljudje, ki bi začeli oddajati sobe.«

Malo osebje Trubarjeve domačije, ki ga dopolnjuje še vodni Andrej Perhaj ima tako čez glavo dela. Tudi v letošnjih vročih poletnih mesecih ni držalo križem rok. Tu je bil spel cel kup raznih kulturnih prireditev: »Trubarjeva noč«, pa nastop koroškega pevskega zbora iz Senjakeba in še tri likovne razstave povrh, ki so se končale z razstavo slikarja Jureta Čihlafa.

Vendar pa s tem možnosti muzejskega kompleksa še zdaleč niso izčrpane. »Se letos mislimo spraviti v pogon staro Trubarjevo žago in s pomočjo Gozdnega gospodarstva Velike Lašče pokazati, kako so pred dvajsetimi leti delovale venecianke«, razmišlja o načrtih Alojz Žužek. »Na njej bi se dalo še vedno žagati tudi izvenskeje postaje, kar bi bilo gotovo zanimivo tudi za suho robo.«

Z nekoliko truda, a več sredstvi, bi po mnenju oskrbnika Trubarjevine lahko počasi zaposlovali tudi mlade, ali pa vsaj namesto izkoristiti vodno silo, ki ga poganja. Ta bi lahko dajala elektriko celotnemu muzejskemu kompleksu. Za same obiskovalce pa bi lahko uredili kopalnišče nad jezero za hišo. Toda žal tudi za to ni dovolj denarja, ne katerega mecenca, ki bi pomagal. Očitno bodo morali tudi ti načrti počakati na boljše čase.

BRANKO VRHOVEC

S PRVE JAVNE TRIBUNE KMEČKE ZVEZE POLHOGRAJSKIH DOLOMITOV NA DOBROVI

Kmetje terjajo svoje pravice

Že dolgo napovedana prva javna tribuna Kmečke zveze Polhograjskih Dolomitov, ki je vznikla iz občinske KZ, je v nedeljo, 31. julija končno dočkala svojo uresničenje. V dvorani zadruga doma na Dobrovi se je zbralo malodane vse, kar ni zadovoljno s tekočo kmetijsko politiko, pa tudi nekaj stalnih »čuvarjev« človekovih pravic, ki jih bodoče v oči zadnje nepravilnosti na tem področju pri nas.

V razpravi, ki ji je prisostvoval tudi predsednik Slovenske kmečke zveze Ivan Oman, vodila pa sta jo predsednik KZ Polhograjskih Dolomitov Vinko Zibelnik in predsednik KZ za območje naše občine Pavel Žakelj, so se kmetje dotaknili tudi vprašanja vrtnice arondirane zemlje, češ »le kako naj zdaj kmet kupuje zemljo po tržnih cenah, če mu je bila ukradena.« Sprejeli so predlog, da v KS napravijo spisek najbolj prizadetih kmetov in gredo z njim na občino.

Razpravljali, med temi še posebej Jože Tanko, direktor Kmetijske zadruge Ljubljana, pa so razpravljali tudi o prostorskem planiranju, pri katerem naj bi bili poslji soudeleženi tudi kmetje, o nujnosti združevanja sredstev v kmečko banko, monopolu nad lesom ter bioslovesni prispevku od lesa, ki se žal ne vrača nazaj v gozd, nepravilnem vrednotenju kakovosti mleka in še o vrsti drugih problemov, ki pestijo naše kmete.

B. VRHOVEC

IZ KS KRIM

Še precej odgovornih nalog

Z malo zamude a vendarle aktualnim sporočilom objavljamo v nekoliko skrajšani obliki članek o praznovanju v KS Krim, v spomin na dobesede izpred 46 let, ko so se partizani prvč spopadli z italijanskim okupatorjem – boji 4. tete Sercejevega bataljona pri pokritem mestu Iličice na Ilzanski cesti – so krajinu KS Krim 21. maja obeležili svoj praznik. V kulturnem programu so sodelovali mladi VVO Ljubljana Vič – Rudnik – DE Bojana Melika – enota Pot k ribniku, učenci OŠ Oskar Kovačič ter pevski zbor KUD Barja. V praznovanje se je uspešno vključilo tudi športno društvo Krim, ki je med sosednjimi KS izvedlo turnir v malem nogometu in rokometu, na katerem je sodelovalo 140 tekmovalcev. Predsednik skupščine KS Krim Stane Jaki je potem, ko je uvodoma podčrtal zgodovinski pomen praznika precejšnji del govora namenil nalogam iz sedanjega srednjeevropskega obdobja. V preteklosti je živel trgovski poslovni center s svojimi dejavnostmi, lani je bila obnovljena in asfaltirana cesta ob železniški postaji Rakovnik, žal ne v celoti. Pretežni del krajanov tega območja ima sedaj urejeno okolje. Odprto pa je še vedno vprašanje bolj varne prometne ureditve vseh udeležencev v tej soseski. Zgrajeni so nadstrešni avtobusni postajališča v smeri voznice v mesto, asfaltirani je del pločnika ob Dolenski cesti, postavljene so oglašne deske za boljše informiranje krajanov o vseh dejavnostih v krajevni skupnosti.

V tem in naslednjih letih pa so prizadevanja namenjena sanatorizaciji križišča Orlova – Dolenska, dokončni rešitvi dostopa do stanovanjskih objektov Dolenska cesta 13–25, obnovi ceste Pot k ribniku, zgraditvi avtobusnih izogibalnic na Dolenski cesti. Potrebna je tudi povečava preseka napajalnega vodovoda od železniškega prehoda Galjevica do Dolenske ceste. Tu so še naloge, ki zadevajo vključitev javne razsvetljave parkirišča TPC Rakovnik in Poti k ribniku, posodobitvi železniške postaje Rakovnik, gradnja garaj za soseski RK 3/3 oziroma VS 1/1, čiščenje ribnika, ureditvi hodurkovič iz Golovca, skrb za naravne vodotoke.

Zdrženo delo v krajevni skupnosti je le minimalno prisotno in še to z majhno akumulacijo. Zato smo veselji vsakega, je bilo rečeno, ki je pripravljen s svojo dejavnostjo povečati obseg združenega dela in nuditi usluge našim krajanom, kakor tudi širši družbeni skupnosti.

Po končani razpravi pa so izvolili tudi posebni odbor Kmečke zveze Polhograjskih Dolomitov, v katerem so: Vinko Zibelnik in Stane Kocič za Polhov Gradec, Alojz Kavčič in Rafael Trček za Horjul, Jože Čemažar in Stefan Remskar za Dobrovo in Jakob Malovrh za Črni vrh. V odboru, ki ima tudi svojega mladinsko zasedbo, pa so tudi ženske predstavnice. Te so: Minka Birtič, Francika Čemažar in Manca Kozjek.

B. VRHOVEC

venar ne na škodo okolja in ogrožanja prometne varnosti.

V zadnjem času smo pričeli graditi skladišča velikih kapacitet z nevarnimi snovmi v naši neposredni bližini. Ob neupoštevanju naspotvarjanju gradnje tovarne industrije sta ostajali vodsti KS Peruzi in Rudnik. V krajevni skupnosti Krim se je podpiralo prizadevanje obeh KS in so nadaljnja prizadevanja tudi usmerjena v to smer. Strokovna komisija, ki jo je imenoval Izvirni svet mesta Ljubljane v mesecu februarju tekočega leta je zadolžena da izdela poročilo oziroma, da poda mnenje o nadaljnji usodi te gradnje.

V okviru združenega dela v naši krajevni skupnosti je večji del obrtnih storitev v lasti občanov, večina njih dobro posluje. Izrečena je bila pohvala zlasti tistim, ki imajo razumevanje za aktivnosti in napredek KS. Na športnih objektih Krima je vse več mladine, ki si nabira iz rekreacije in tekmovalnem zdravlju za premagovanje težav pri učenju, delu, istočasno pa se utrjuje za splošni ljudski odpor.

In zaključiti bi z mislijo, da bo napredek hitrejši, urejanje naših skupnih zadev pa boljše, v kolikor bodo krajinam masovno sodelovali v skupnih organiziranih dejavnostih.

Že nekaj let ne mine krajevni praznik brez podprta predstavnik pobratene krajevne skupnosti »Mliaka« iz Reke. To pot je imel to čast predsednik KK SZDL tov. Mornič Lutovca, ki je v pozdravnem sporočilu orisal naše skupno sodelovanje, ki nas bogati z novimi vzajemnimi izkušnjami, katere se koristno uporabijo pri našem delu.

Priznanja OF so prejeli: Tomaž Lampič, Rajko Najzer, Irena Svetličič.

Priznanja skupščine KS Krim: Djordje Svetličič, Dana Fende, Jože Škulj, Ivica Jakopanc in Ljudmila Potokar. In še športni rezultati: v nogometu 1. NK Krim, 2. KS Krim, 3. Kadeti NK Krim, 4. KS Galjevica. V rokometu: 1. RK Kamnik, 2. RK Mokere, 3. RK Prule, 4. RK Krim.

Proslava je bila sklenjena s tovariškim srečanjem in srečovanjem, za prijetno razpoloženje pa je skrbel ansambel Praprotnik.

MALI LOČNIK

Malo težav za malo ljudi

Pravijo, da se je v razsejanih škocjanskih vaseh v preteklosti dogajalo toliko zanimivih reči, kot v redkih vaseh pri nas. Ne le, da so tu gospodovali in strahovali močniji turjaški grofje in Turki ter Francozi, ampak je živel tudi stotero izvirnih ljudskih običajev in navad, ki so še danes pravcato ljudsko blago.

Mali Ločnik, nevelika vasica pod slikovitim Ločnikom ali tudi Ahacom, če hočete, je še posebno zanimiv druglji tega pisanege krajevnege mozaika. Vse obdan z gostim sadnim drevjem in stoletnimi kozolci ter kaščami, je preživel malodane vse uje me nadolge, ki si so spraviše nad te kraje, in šele odkar so odtod izselili zadnji Nemci, ki so požgali pol vasi, imajo krajinu zasluženi čast.

»Tu gori se je vedno kaj dogajalo,« je povedal posebej za ta naš zapis kleni vaški očeanec Anton Petrič, ki so mu stari ljudje še pravili o navednih grajskih birčih in ki je bil po vojni malodane v vseh vaških odborih, kar so jih imeli. »Zdaj pa je že nekaj časa mir. Resda smo bolj rečna vas, a vendarle nekako živimo.«

Zobotrebec je zamenjala služba

Včasih so v Malem Ločniku, ki zdaj sodi pod KS Turjak, kot se spominja Anton Petrič, ljudje živel skoraj izključno od gozda. Pa tudi ob izdelovanju zobtrebec. Te so najprej začeli delati pri kmetu Cesarju in sicer že tam leta 1850. Kasneje

Življenje in delo na Brezovici

Že v začetku maja je Krajevna konferenca SZDL izdala deveto številko svojega glasila »Brezovčan«. Postala je že tradicija, da za prvonojske praznike KS informira krajanu o vseh pomembnejših delih in ukrepih, pa tudi o težavah, ki nastajajo v teh kriznih časih.

Vsebinska glasila je pestra in bogata. Poročilo in programske usmeritve za delo SZDL so zelo vsestranske, realne, brez nepotrebnih fraz in sprejemljive za vse krajanu, ne glede na njihovo ideološko prepričanje. Zavzema se za dobre odnose z vsemi, z željo, da se vse zadeve urejajo v duhu sporazumevanja in hitrejšega razvoja dela.

Pestro in zanimivo je tudi poročilo o delu Sveta KS o izgradnji vodovoda, urejanja cest, kanalizacije, sanaciji potoka Radna, obnovi pokopališča in izgradnji nadvse potrebne trgovine. V zadnjem obdobju je Svet namenil največ pozornosti oskrbi s pitno vodo, ki je že vrsto let najbolj žgoč problem celotnega kraja.

PRAZNOVANJE DNEVA BORCA V KS Malči Belič

V petek, 1. julija je organizacija ZB NOV KS Malči Belič privedla sedmo tovariško srečanje v počastitev dneva borca in tistih jubilantov, ki v letošnjem letu slavijo svoj osebni jubilej.

Vabilo so se odzvali tudi nekateri predstavniki krajevnih družbenopolitičnih organizacij naše krajevne skupnosti in okoli 60 članov in članice naše organizacije ZB.

Srečanje je bilo povezano s skromnim kulturnim in zabavnim programom. Po otvoritvenem podpravi je Martin Rojko na harmoniko zaigral Prešernovo Zdravico, ki so jo ljudje sprejeli kot slovensko himno. Nato je spregovoril predsednik ZB Milan Petelin in orisal pomen dneva borca, omenil pa je tudi krizno situacijo, v kateri se ta čas nahaja celotna naša družba. V drugi točki je Jozef Bajde recital svojo pesem Dan borca, v sedmi pa še Ultrip svobode.

V četrti točki je Martin Rojko na harmoniko zaigral slovensko narodno »Oh, kako je dolga, dolga pot«, v osmi pa tudi slovensko narodno »Lipa zelenela je«. V peti točki je bilo prebranih nekaj zgodb našega znanega dramaturga, pisatelja in kritika pokojnega Bojana Štiha, ki zajema čas od britiških sponenikov do poletja 1945. V šesti točki je predsednik razdelil letošnjim jubilantom spominska priznanja.

Za tem se je ob skromnem prigrtju razvila prijateljska debata, ki se je zavlekla do poznega večera. Naj mi bo dovoljeno, da se ob tej priliki v svojem

Kmalu novo pokopališče na Koreni

Med problemi, s katerimi se otepa Korena nad Horjulom, je bilo vse do nedavna tudi neurjeno vprašanje

Dokončana je tudi druga faza izgradnje telefonskega omrežja, s čimer je dobil kraj 80 novih telefonskih števil. Finančna sredstva so prispevali predvsem krajinu sami.

Nadalje glasilo še omenja prometno varnost na Brezovici, skrb za čisto okolje, poročilo o delu PGD Brezovica, Rdečega križa, lovcev, balinarskega športnega kluba Radna, moškega pevskega zbora, športnega društva Osnovne šole Brezovica, o vlogi osnovne šole pri poklicnem usmerjanju in drugo.

Učenci OŠ Brezovica so koncem maja v dvorani Gasilskega doma priredili bogato razstavo svojih del ob koncu šolskega leta. Razstavili so risbe in grafike, izdelke iz glinice in umetnih mas, pletenine in vezanine in drugo; kratka – razstava je na gledališču ustvarila vili trdega dela dijakov in učiteljev-mentorjev. Skoda, da razstave ni videlo večje število krajanov.

STONE SLOBODNIK

PRAZNOVANJE DNEVA BORCA V KS Malči Belič

Vabilo so se odzvali tudi nekateri predstavniki krajevnih družbenopolitičnih organizacij naše krajevne skupnosti in okoli 60 članov in članice naše organizacije ZB.

Srečanje je bilo povezano s skromnim kulturnim in zabavnim programom. Po otvoritvenem podpravi je Martin Rojko na harmoniko zaigral Prešernovo Zdravico, ki so jo ljudje sprejeli kot slovensko himno. Nato je spregovoril predsednik ZB Milan Petelin in orisal pomen dneva borca, omenil pa je tudi krizno situacijo, v kateri se ta čas nahaja celotna naša družba. V drugi točki je Jozef Bajde recital svojo pesem Dan borca, v sedmi pa še Ultrip svobode.

V četrti točki je Martin Rojko na harmoniko zaigral slovensko narodno »Oh, kako je dolga, dolga pot«, v osmi pa tudi slovensko narodno »Lipa zelenela je«. V peti točki je bilo prebranih nekaj zgodb našega znanega dramaturga, pisatelja in kritika pokojnega Bojana Štiha, ki zajema čas od britiških sponenikov do poletja 1945. V šesti točki je predsednik razdelil letošnjim jubilantom spominska priznanja.

Za tem se je ob skromnem prigrtju razvila prijateljska debata, ki se je zavlekla do poznega večera. Naj mi bo dovoljeno, da se ob tej priliki v svojem

Zaj so zadevo končno vidi v roke vaški mošnje, ki so letos pomladi zastavili gradnjo novega pokopališča, in če bo na voljo dovolj sredstev, bo pokopališče nared že letos.

»Do zdaj smo vložili v gradnjo že okrog 1000 udarniških ur, od tega kakih 250 s traktorji,« je že tam prve dni letošnjega poletja vedel povedati Stefan Kozjek, član vaškega odbora. »Zal pa prav zdaj zmanjkalo denarja. Upamo, da nam bo KS Horjul dala še tistih 200 starih milijonov, ki jih potrebujemo in da bomo lahko kmalu končali vsa dela.«

B. VRHOVEC

90 let GD Vnanje Gorice

Dolgi vrsti gasilskih jubilejev, ki smo jim bili pričr v letošnjem poletju, se je 9. julija pridružil tudi praznik GD Vnanje Gorice. Društvo je namreč prav tiste dni zaočkilo 90 let svojega delovanja, kar je v konjaj stobvajsetletni zgodovini organiziranega gasilstva pri nas nedvomno dolga doba.

Na osrednji slovesnosti, ki so jo po skupni sektorski vaji pripravili pred lično obnovenim vaškim gasilskim domom, sta strumno poravnanim gasilskim vrstam to pot spregovorila poveljniki OGZ Franc Zalar in še sam predsednik Ciril Ropret.

»V naši zvezi imamo 55 društev, a prav za vsako vemo, kako stoji,« je med drugim dejal Ciril Ropret. »In če se želimo 120 let, potem tudi zdaj še ne bomo propadli...«

Zbrane brambovce in druge goste je v imenu mestne in republiške gasilske zveze pozdravil tudi Franc Vrblinc, nato pa so najzaslužnejšim gasilcem in njihovim podpornim članom podelili jubilejna priznanja.

Vsoki jubilej za vnanjeoriske gasilce nasploh mineva v ozračju delavnosti. Trenutno ima društvo 98 članov, od katerih je kar 42 operativnih, premore pa tudi svojo žensko in pionirsko deseterino ter 9 še živečih častnih članov.

Vsej tej udarni gasilski sili je na voljo najodobnejša gasilska oprema z avtomotorno in orodnim vozilom vred, kar ima pa seveda tudi prenovljen gasilski dom, čigar obnovi so prispevali krajinu in OGZ. Priznanja za svoje prizadevanje do gasilstva so prejeli: priznanja občinske GZ: Zvone Marinko, Stanislav Marinko ml., Drago Stanovnik, Tomaž Milinar in Marjan Japelj; priznanja mestne GZ: GD Vnanje Gorice, Stanislav Modic, Marko Istencin in Marko Zalar; priznanja republiške GZ 1 stopnje:

B. VRHOVEC

GD Vnanje Gorice: priznanja RGZ II stopnje: Marjan Marinško, Franc Kavčič in Ivan Klemen; priznanja RGZ III stopnje: Marko Marinško, Marjan Zalar, Janko Židanek in Janko Ambrožič.

Na paradi so prikazali tudi staro gasilsko opremo

Polhograjski gasilci so praznovali

Potem ko so dobro spravili pod streho krajevni praznik, so v Polhovem Gradcu slovesno proslavili še en dogodek – 100-letnico tamkajšnjega gasilskega društva.

Osrednja proslava, ki se jevila skozi vas, je bila to pot zares zanimiva: pakla obč. tu so bili stari nerodni kolezarji s prvotnimi gasilskimi brizgalnami, pa prva motorjaka, moderna 36 m lestev Gasilske brigade iz Ljubljane, ob takih pihalne godbe Alpine iz Zirov pa se je razvzrtila tudi rekordno dolga kotona vozid sosednjih gasilskih društev.

Vsa ta »retrospektiva« gasilske tehnike je nekako simbolizirala prehojeno pot polhograjskih gasilcev. Ti so zastavili svoje delo natanko leta 1888, ko je takratni polhograjski kapitan dal pobudo za ustanovitev novega društva, še leta 1898 pa so se dokopali do lastnega gasilskega doma. Kronika društva nato navaja prvi hušji spopad z naravno ujmo leta 1926, ko jim je velika poplava odnesla celo del gasilskega doma, pa prvi avtomobil ob 70-letnici društva in razviteje prapora ob njegovi 75-letnici.

Danes društvo premore malodane vsa najodobnejša gasilska oprema in okrog 130 članov (skupaj s podmladkom), težave so le z gasilskim domom, ki je postal zastarel in pretesen. V načrtu imajo gradnjo novega, vendar pa je tudi pri njih, kot pri številnih drugih društvih, zaškrpalo pri denarju.

BRANKO VRHOVEC

Asfalt končno tudi na Šujici

Potem ko so lani dobili nov most čez Gradaščico, so na Šujici pri Dobrovi pred dvanajstimi leti asfaltirali na cestni, ki pelje skozi vas. Pri tem delu so vnovič izdano pomagali tudi krajinu sami, ki so ob novo asfaltno prevleko namestili potrebne bankine, v posebni akciji, ki so jo pripravili v ta namen, pa so uredili še okoliško lipo, ki stoji prav sredi glavnega cestnega vozlišča.

Po predračunu naj bi novi asfalt (izvajalec del je bilo Komunalno podjetje Vič) stal šujčanec okrog 4,6 tisoč milijarde din, od česar so gospodinjstva sredi vasi prispevala po 60 starih milijonov, hše znanj vasi pa še nekaj več. Razliko od celotnih stroškov pa bodo skušali pokriti z iztržkom iz vaške veselice.